

671.

Rozporządzenie Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami

z dnia 31 lipca 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych o postępowaniu w razie zachorowania na cholere azjatycką podróżujących kolejami.

Na zasadzie art. 2 i art. 3 p. c ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącemi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61 poz. 388) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych co następuje:

§ 1. Jeżeli w pociągu zajdzie przypadek zachorowania lub śmierci na cholere azjatycką lub zostaną ujawnione objawy tej choroby, należy chorych lub zmarłych pozostawić w tym samym przedziale, w którym jechali; wszystkie zaś inne zdrowe osoby z tego samego przedziału i te osoby z wagonu, które z chorymi lub zmarłymi się stykały, należy na najbliższej stacji kolejowej przeprowadzić do innego opróżnionego przedziału, względnie wagonu, uważać je za podejrzane o chorobę i odwieść do najbliższej miejscowości, wyznaczonej instrukcją Ministra Kolei Żelaznych, w której, po zbadaniu przypadku przez lekarza, będą poddane zaszczepieniu i 5-ciodniowej obserwacji.

Osoby, które w ostatnich 6 miesiącach były szczepione przeciw cholere, ponownemu szczepieniu nie podlegają.

Osoby chore i zmarłe będą tym samym wagonem, w którym jechały, pod opieką odwiezione do miejscowości, w której istnieje najbliższy szpital epidemiczny, gdzie chory zostanie oddany do leczenia, zmarły zaś badaniu bakteriologicznemu.

§ 2. W tych wypadkach, w których zajdzie konieczność użycia podwozy do przewiezienia chorych, zmarłych, lub podejrzanych o chorobę, wynikłe z tego wydatki pokrywa odnośny zarząd kolejowy na rachunek Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu do walki z epidemjami.

Koszta utrzymania osób, poddanych obserwacji, jakoteż koszta szczepienia opłaca z funduszków samorządowych zarząd komunalny tej gminy, w której osoby te zostały zatrzymane dla obserwacji lub w której szczepienia dokonano. Wydatkowane przez zarząd komunalny sumy ulegają następnie zwrotowi ze strony Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu do walki z epidemjami na podstawie przedstawionych mu rachunków wraz z dowodami kasowymi.

§ 3. Podwozy użyte do przewiezienia osób chorych lub zmarłych będą poddane gruntownej dezynfekcji według obowiązujących przepisów, podwozy zaś, w których jechały osoby podejrzane, podlegają dezynfekcji tylko w tym wypadku, gdyby jedna z przewiezionych osób w ciągu 5 dni zachorowała; podwoza ta nie może być jednak w ciągu owych 5 dni używana, a gdyby miała być wcześniej użyta, winna być uprzednio poddana takiej samej de-

zynfekcji, jak podwoza, w której przewieziono osoby chore lub zmarłe.

§ 4. Personel kolejowy, zarządy stacyjne, władze komunalne oraz organy policji państwowej, do których wiadomości doszły wypadki, omówione w § 1 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są dopilnować aby tryb postępowania z chorymi, zmarłymi lub podejrzanyimi o chorobę tudzież z użytymi dla ich przewozu podwodami, przepisany w § 1 i 3 był w każdym wypadku ściśle zachowany.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelnny Nadzwyczajny Komisarz
do spraw walki z epidemjami:

Chódzko

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

672.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 10 sierpnia 1922 r.

uzupełniające rozporządzenie z dnia 8 października 1921 r. w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371), art. 379 i 386 ros. ustawy lekarskiej (Zbiór Pr. ros. tom. XIII wyd. 1905), austr. ustawy z dn. 18 grudnia 1906 (austr. Dz. U. P. r. 1907 № 5) i zgodnie z art. 36 rozporządzenia niemieckiego Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 lutego 1902 r. w przedmiocie sposobu prowadzenia aptek, zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 8 października 1921 r. w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych (Dz. U. R. P. № 87 poz. 640) uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

W p. b § 4 po słowach „przy preparatach złożonych” dodaje się słowa: „na żądanie Państwowego Instytutu Farmaceutycznego”.

W § 7 skreśla się ostatnie zdanie, począwszy od słów: „Oprócz tego winny być podane adresy”...

Po p. d § 8 dodaje się zdanie następujące: „Przy specyfikach, które mogą być wydawane jedynie z przepisu lekarza, umieszczanie na etykietce sposobu użycia nie jest obowiązujące”.

§ 9 otrzymuje brzmienie następujące: „Cena detaliczna uwidoczniona przez wytwórcę zgodnie z p. g § 8 nie może przekraczać każdorazowo obowiązującej taksy aptekarskiej. W wyjątkowych wypadkach, kiedy cena zakupu jednego lub kilku środków, wchodzących w skład specyfiku jest wyższa od